

Відроджуємо м'ясне вівчарство в Україні

С. Гнатюк, генеральний директор
Українська корпорація "Тваринпром"

С. Іванов, директор

Ф. Бородаєнко, технолог виробництва
СВК "Агрофірма"Миг-Сервіс-Агро"

Анотація. Подано характеристику та висвітлено продуктивні якості овець романівської породи в умовах СВК «Агрофірма «Миг-Сервіс-Агро» Миколаївської області. Поєднання у романівських овець найвищої плодючості, м'ясності і скоростиглості з високоякісною овчиною забезпечує економічну вигоду розведення їх в умовах інтенсивних технологій. Племінні вівці романівської породи завезені із ТОВ «Обрій» Дніпропетровської області в СВК «Агрофірма «Миг-Сервіс-Агро», де спеціалістами розроблена технологія виробництва баранини (ягнятини). Застосовується стійлово-пасовищне утримання, конвеєрне виробництво ягнятини, впроваджена цехова організація праці. У даних умовах вівці добре акліматизуються. За 2017 рік на одну вівцематку одержано 1,5 ягнінь, 2,3 ягняти; у 8 місяців мають середню забійну масу 40 кг. На основі бонітування встановлено, що все поголів'я відповідає класу еліта. Подальша робота з породою направлена на збільшення поголів'я, в 2018 році до 860 голів, у т.ч. маток 450 голів та одержання 2 ягнінь, на основі покращення організації осіменіння маток у період охоти та впровадження штучного осіменіння. Необхідно відновити технологію зберігання та переробки високоякісної овчини, що забезпечить інтенсивне ведення галузі вівчарства. Враховуючи великий попит на реалізацію ягнятини на експорт необхідно збільшувати поголів'я овець романівської породи у даному господарстві, що можливо при державній підтримці.

Ключові слова: вівці, романівська порода, продуктивні якості, технологія.

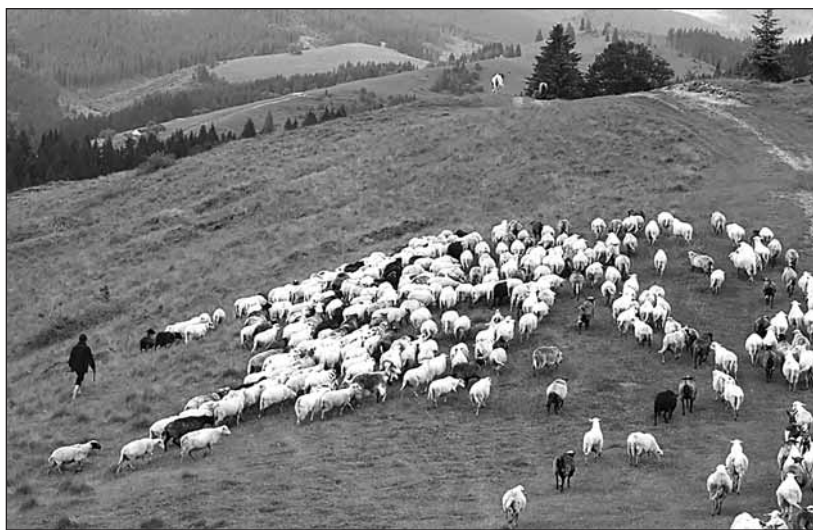
Abstract. The article shows the characteristics and productive qualities of Romanov sheep in the conditions of SEC "Agrofirma" Mig-Service-Agro "of the Mykolayiv region. The combination in the Romanov sheep of high fertility, meatiness and precocity with high-quality sheepskin provides the economic benefit of breeding them in conditions of intensive technologies. The pedigree sheep of the Romanov breed were brought from Obry Ltd. of the Dnipropetrovsk Region to the Agrofirma Mig-Service-Agro, where specialists developed the technology of mutton (lamb) production, stall and pasture maintenance, conveyor production of lamb, and the guild labor organization. In 2017 one sheep received 1.5 lambs, 2.3 lambs, and 8 months have an average slaughter weight of 40 kg. On the basis of bonitovy established that all livestock corresponds to the class of elite. Further work with the breed is aimed at increasing the number of livestock, in 2018 up to 860 g in t.ch. womb 450 and obtaining 2 lambs, on the basis of improving the organization of insemination of queens during the hunt, the introduction of artificial insemination and the use of ultrasound. To update the technology of preservation and processing of high-quality sheepskin, which will ensure intensive management of sheep breeding. Considering the high demand for lambing for export, it is necessary to increase the number of livestock, cooperate with other producers to create export batches of Romanov sheep in the farm and others, which is possible with government support.

Key words: sheep, Romanov breed, productive qualities, technology.

Наукові консультанти:

В. Я. Лихач, В.С. Топіха, доктори с.-г. наук
Миколаївський національний
аграрний університет

Природно-кліматичні умови України можуть забезпечити розвиток усіх галузей тваринництва, що дають цінну продукцію з високим вмістом повноцінного білка та сировину для промисловості.

Вівчарство – важливий напрям тваринництва. Воно дає таку цінну продукцію, як вовна, овчина, смушки, овечі шкури та високопоживні продукти, що користуються великим попитом у населення – м'ясо, жир, молоко.

Виробнича класифікація овець за типом вовнового покриву та характером продуктивності така: 1. тонкорунні: вовнові, вовново-м'ясні (група А ; група Б), м'ясо – вовнові; 2. напівтонкорунні: вовново – м'ясні, м'ясо – вовнові; 3. напівгрубововнові: м'ясо-сального, вовнові; 4. грубововнові: шубні і смушкові; м'ясо-сальні, м'ясо-вовново-молочні; м'ясо-вовнові.

У різних регіонах нашої країни вівчарство з давніх часів було традиційною галуззю тваринництва. Господарсько-корисні якості овець (висока відтворна здатність, скоростиглість, добра оплата спожитого корму, тривалість використання репродуктивного поголів'я, плодючість і багатоплідність) забезпечують перевагу їх порівняно з іншими видами сільськогосподарських

тварин. При задовільних умовах годівлі й утримання від 100 вівцематок можна мати за рік 130 – 280 ягнят.

Найважливіша особливість домашніх овець – велика пластичність і значний потенціал адаптивності до різноманітних кліматичних та кормових умов; їх можна розводити у господарствах різного виробничого напрямку; на всій території України. Розвиток вівчарства дає змогу інтенсивно розв'язувати м'ясну проблему в країні.

Завдяки пластичності, мінливості та адаптивній здатності овець стало можливим виведення численних нових порід і розведення їх у різних екологічних умовах. Вівці поширені по всій земній кулі.

Незважаючи на глибокі анатомо-фізіологічні зміни, вівці здебільшого зберегли цінні видові якості, насамперед, пристосованість до пасовищного утримання. Вони дуже добре використовують різні кормові угіддя, поїдаючи низькорослу, зріджену рослинність, і знаходять собі корм навіть на дуже бідних пасовищах. Вівці поїдають велику кількість різних видів рослин, у тому числі і більшість бур'янів. Їхній багатоканальний шлунок і добре розвинений травний канал забезпечують якнайповноцініше використання поживних речовин корму. Фізіологічна оплата корму в овець у кілька разів вища, ніж у великої рогатої худоби. Дуже розвинений в овець інстинкт стадності і відносно спокійна поведінка дають змогу формувати великі отари. Всі ці особливості овець характеризують їх як пасовищних тварин з підвищеною здатністю до нагулу [1,2,7, 8, 9].

У країнах СНД, які раніше посідали провідні місця з розвитку вівчарства (Росія, Казахстан, Україна), поголів'я овець за останні 15 років скоротилося на 73– 88%. Найбільших втрат зазнало вівчарство в Україні – поголів'я овець скоротилось у 8,8 раза.

Вівчарство в Україні, в основному, було розвинене у степовій зоні, Карпатах і в районах Лісостепу та Полісся. У 1990 р. поголів'я овець в Україні було доведено до 9 млн., вироблялося 30,1 тис. т вовни і 44 тис. т баранини. Як бачимо, вівчарство в Україні різко скоротилося. Це пояснюється переходом до ринкової економіки, що породжує багато загальнодержавних проблем (невідповідність цін, енергетична криза тощо).

Нині розрізняють чотири категорії господарств, які займаються вівчарством: державні; колективні, створені в результаті проведення реформ; індивідуальні селянські і фермерські. За різними джерелами інформації, їх частка у виробництві вовни становить відповідно 12, 27, 60 та 1 %. Отже, індивідуальні селянські

господарства виробляють більше вовни (60 %), ніж державні і колективні. Проте можливості подальшого розвитку присадибних індивідуальних господарств нині майже вичерпано, оскільки вони не мають підтримки з боку суспільного сектора. Ці виробники вівчарської продукції потребують сприяння суспільства щодо вдосконалення форм придбання ягнят, зооветеринарного обслуговування і особливо щодо реалізації чи переробки виробленої продукції. Значною мірою цьому сприяло б створення на відповідній основі регіональних асоціацій індивідуальних виробників вівчарської продукції, перші паростки яких уже є в окремих регіонах країни. І все ж утримання 10 – 15 овець у кожному господарстві слід розглядати як тимчасовий, вимушений захід, а не як генеральну лінію майбутнього цивілізованого суспільства, до якого ми прагнемо.

Як показує практика високорозвинених країн, поширеною формою ведення вівчарства, що виправдала себе, є фермерське господарство із сучасною технологією виробництва. Оскільки для створення ефективних фермерських господарств і налагодження системи сервісних послуг потрібні значні капітальні вкладення, не слід найближчим часом розраховувати на вагомий внесок їх у загальний обсяг товарної продукції вівчарства, хоч ініціаторів-фермерів, котрі беруться за розведення та відгодівлю овець, безумовно, треба всіляко підтримувати. Світовий досвід показує, що закономірним для всіх цивілізованих країн є розвиток вівчарства на індивідуальній основі за оптимальної концентрації виробництва [8,9].

На жаль, усупереч обґрунтованій практиці вівчарства більшості країн світу, ця важлива галузь тваринництва в Україні упродовж останніх 15 років катастрофічно занепадала. Це виявилось насамперед у значному скороченні поголів'я овець, а відповідно, і кількості вовни та баранини. Особливо погіршився стан галузі за період реформування АПК у спеціалізованих підприємствах, більшість яких припинила виробництво або має лабільне становище.

Враховуючи актуальність питання розвитку галузі вівчарства та виробництва м'яса баранини (ягнятини), а в подальшому відновлення технології зберігання та переробки високоякісної овчини, потребує вивчення та використання скоростиглих і багатоплідних овець грубо вовнового напрямку. Тому **мета наших досліджень - проаналізувати біологічні особливості та продуктивні якості овець романівської породи і дослідити основні виробничі показники в умовах**

фермерського господарства СВК "Агрофірма" Миг-Сервіс-Агро" Миколаївської області.

Характерні біологічні особливості та продуктивні якості овець романівської породи вивчали, порівнюючи їх зі стандартом породи і комплексної оцінки виробничих показників, згідно з інструкцією з бонітування овець грубо вовнового напрямку.

За статистичними даними, нині у світі виробляють понад 220 млн т м'яса, з яких близько 12 % займає баранина.

У зв'язку з вимогами часу щодо виробництва конкурентноспроможної баранини, передусім ягнятини, багатой на повноцінні білки та незамінні амінокислоти, – потребує відродження та розвитку вівчарства грубо вовнового шубного м'ясо-вовнового типу, представленого романівською породою.

Від цих овець отримують найкращої якості овчини. Крім того, вони мають високу плодючість і добрі м'ясні якості. До цієї групи належать романівські, північні короткохвості і сибірські коротко-жирнохвості породи.

Баранина відзначається високим вмістом повноцінного білка, а також незамінних амінокислот. Вівці – єдині у світі тварини, у яких ніколи не було виявлено таких захворювань, як туберкульоз і рак. Учені Німеччини знайшли в клітинах м'яса ягнят речовини, які запобігають старінню організму та захворюванню на рак. Тому це м'ясо рекомендується для вживання з метою природного захисту від цих хвороб. Популярність баранини у світі постійно зростає. Нині виробництво її на душу населення, наприклад, у Новій Зеландії становить 30,5 кг, Австралії – 20, Греції – 14, тоді як в Україні – лише 0,7 кг.

Романівська порода виведена в другій половині XVIII ст. в колишньому Романо-Борисоглібському по-

віті (тепер Тутайвський район Ярославської області) відбором та розведенням у найкращих умовах годівлі та утримання найбільш цінних за шубними якостями та плодючістю північних короткохвостих овець.

Основною продукцією романівських овець є овчини та м'ясо. Найкращі овчини (пояркові) отримують від ягнят у віці 7-8 місяців з ягнячою вовною і 9-10 місяців – при забої на м'ясо. Особливістю вовнового покриву романівських овець є те, що довжина пуху в них більша за довжину ості, тобто пух переростає ость на 1,5 – 2 см і утворює на кінці завиток, при цьому у вовні романівських овець пуху більше, ніж ості: на одне остьове волокно припадає від 4 до 10 пухових, тобто співвідношення пуху і ості буває 1:4 – 1:8. Колір пуху і ості різний, що і визначає колір вовнового покриву. Він буває сіро-сталевим і з блакитним відтінком. Ягнята при народженні бувають чорними з білими плямами на голові та ногах. З віком у міру того, як відростає пух, вовна ягнят набуває сірого кольору. Короткі остьові волокна, які утворюють нижній ярус косиць, є еластичною опорою для пуху і запобігають звалюванню вовни. Товщина пуху 20-25, ості – 40-60 мкм. Овчини романівських овець теплі, легкі, носкі(5,6).

До середини XIX століття романівська порода уже була створена. Ці вівці були крупніші і давали овчини найкращої якості, ніж вівці з північних регіонів. При повноцінній годівлі і відповідному утриманні вони можуть давати 2 ягніння в рік. Як правило романівські вівці приносять 2-3 ягняти (до 9 гол) за одне ягніння. Бували випадки коли вівцематки за 2 ягніння приносять до 14 ягнят.

Вперше в Україну велику групу романівських овець завіз, вивчив їхні продуктивні особливості та акліматизацію В. О. Сухарльов (Харківська зооветеринарна академія). Він проводить активну роботу із створення племінного заводу романівської породи в Україні.

Попит на шубні овчини романівських овець дуже ве-

ликий, тому ці вівці є перспективними для розведення як у традиційних, так і в нових зонах. Вони перспективні і для зони Лісостепу, і Полісся України. На цей час порода добре зарекомендувала себе в Дніпропетровській, Харківській та Миколаївській областях.

Романівські вівці схильні до сезонного линяння, тому запізнення із стриженням призводить до втрат вовни. Стрижуть овець 2-3 рази на рік. Вовну використовують для виробництва грубих сукон і валяльних виробів. Настриг вовни від баранів 2,5 – 3, від маток 1,5 – 1,8 кг. Вихід чистої вовни – 70%, жива маса баранів – 70-80, маток 50-55 кг. Плодючість – 200-250 ягнят на 100 вівцематок за одне ягніння. Ягнята швидко ростуть і в 4-місячному віці мають живу масу 20-25 кг.

Романівські вівці мають багато біологічних і господарських особливостей, які склались у фізіології тварин цієї породи, що і визначає характер та їх продуктивність.

Високі властивості овчин романівських овець вирізняються: складом, густотою вовни, кількісним співвідношенням коротких чорної ості і довгого білого пуху, що в руні романівських овець можуть коливатись в широких масштабах.

У романівських овець відсутня сезонність при розмноженні, тому, при ранньому відлученні ягнят за умов доброї годівлі, можна отримати два ягніння за рік, а найчастіше три ягніння за два роки.

М'ясна продуктивність романівських овець визначається з однієї сторони їх високою плодючістю, а з другої – скоростиглістю, що позитивно корелює з плодючістю, романівські ягнята, які родилися із числа 3-4 і більше розвиваються швидше, ніж двійні і тим більше одинці, хоча при народженні двійні і тим більше одинцові ягнята крупніші.

Поєднання у романівських овець високої плодючості, м'ясності і скоростиглості з якісною овчиною забезпечує економічну вигоду розведення їх в умовах інтенсивних господарств.

І тому потокова технологія в романівському вівчарстві базується на біологічних особливостях романівських овець. На відміну від інших порід ці вівці весь рік можуть приходити в охоту і ритмічно протягом року ягнитись. Поточне відтворення вимагало концентрації романівських овець на великих комплексно-механізованих фермах і впровадження прогресивної технології. Донедавна в романівському вівчарстві проводили турові ягніння. За умов поточної технології репродукції отари з'явилась можливість впроваджувати цехову систему виробництва, за якої значно скорочуються витрати праці та коштів за рахунок раціонального

використання приміщень і обладнання, а також впровадження вузької спеціалізації праці.

Статева охота у романівських овець триває в середньому близько 60 годин, тобто приблизно вдвічі довше, ніж у овець інших порід. У зв'язку з цим романівські вівцематки необхідно осіменяти 2-4 рази упродовж охоти, що підвищує їх плодючість на 30% і більше порівняно з двократним осіменінням. Тривала охота романівських маток при вільному природному паруванні веде до перегрузки баранів, погіршує їх сперму. Тому в романівському вівчарстві особливо великого значення набуває штучне осіменіння.

лово-пасовищного утримання, конвеєрне виробництво ягнятину, цехову організацію праці для вирощування 1000 голів овець.

Цех репродукції включає відділення для ягніння, де температура повинна бути вищою за 0°C. Вона створюється за рахунок обігріву тепловипромінюючими лампами. Перші 3-5 днів після ягніння вівцематок утримують в індивідуальних клітках для звикання ягнят, а також проведення профілактичних засобів та їх лікування. Кількість індивідуальних кліток – 6, їх розмір 2 x 1,2 м.

У подальшому з індивідуальних вівцематок з ягня-

Виробничі характеристики овець романівської породи в умовах СВК "Агрофірма "Міг-Сервіс-Агро"

Показник	2017 р. факт	2018 р. план
Загальне поголів'я овець усього, гол.	619	860
вівцематок, гол.	178	450
баранів-плідників, гол.	5	5
Кількість ягніння на одну вівцематку	1,5	2
Кількість відлучених ягнят на 1 вівцематку, гол	2,3	2,4
Вік відлучених ягнят, дн	60	60
Жива маса відлучених ягнят, кг	16	17
Середня забійна маса, кг	40	40
Вік досягнення живої маси 40 кг, дн	240	240
Кількість одержаних ягнят, усього, гол	614	2160

Розвиток максимальної м'ясної скоростиглості у романівських овець при одночасному покращенні якості їх овчин потребує покращення кормової бази, зміни системи їх утримання, техніки відтворення, принципів відбору та підбору.

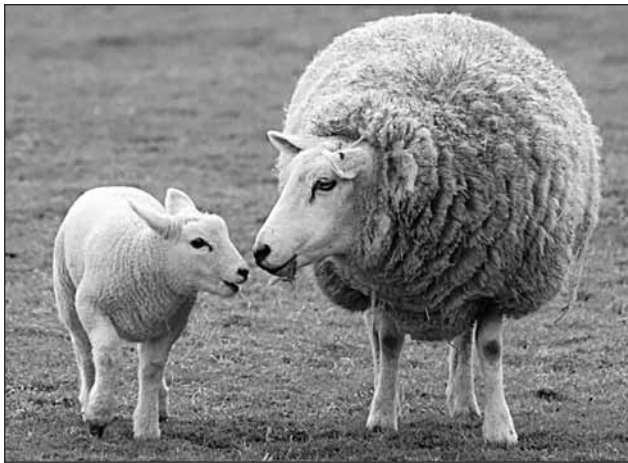
В Україні з'являються фермерські господарства з розведення романівських овець для виробництва в основному ягнятину та реалізації її на експортний ринок. На Миколаївщині саме таким є фермерське господарство СВК "Агрофірма" Міг – Сервіс – Агро". Співробітники господарства опанували біологічні особливості овець цієї породи, на основі чого розробили потокову технологію виробництва продукції вівчарства з відповідними цехами, що стосується організації відтворення стада овець, вирощування і відгодівлі молодняку, розроблено схему з певними параметрами утримання, годівлі, мікроклімату.

Авторська схема передбачає впровадження стій-

тами переводять на групове утримання по 5 вівцематок у клітці. При цьому для ягнят використовують їдальню, де забезпечують їм вільний доступ до якісніших кормів.

Кількість групових кліток – 26, їх розмір 4 x 2,5 м. Вони знаходяться в 3-х окремих приміщеннях з метою забезпечення системи «пусто – занято». При досягненні 60-денного віку ягнят відокремлюють від маток. При цьому ягнят оцінюють за розвитком та живою масою. Вівцематок переводять на площадки відтворення, а ягнят, за результатами оцінки – на вирощування або відгодівлю.

Організація відтворення овець відбувається таким чином. На фермі застосовують поки що природне парування вівцематок. За бараном визначають групу вівцематок, яких закріплюють протягом парувального періоду – 42-х днів. Навантаження на одного барана – 30 вівцематок. Відгодівельно-вигульних площадок для гаремного покриття – 2. Після парувального періоду вів-

цематок переводять в основну отару для пасовищного утримання. Годівля організована на спеціальному майданчику, де є покритий навіс, вигульний двір і загони для окремої годівлі барана-плідника. У покритому навісі забезпечується глибока незмінна підстилка, на яку регулярно досипають свіжу солому, поїння — із поїлки з електропідігрівом; площадка накритаго навісу — із розрахунку 1 кв.м на дорослу вівцю; загін вигульного двору — із розрахунку 5 кв.м на дорослу голову.

Ярок, відібраних для відтворення, утримують на спеціальному загоні, який аналогічний загоно для утримання основної отари овець.

Додатково загін оснащений конструкцією для індивідуальної обробки овець по мірі необхідності (наприклад, при переводі на репродуктор, для зооветеринарних заходів усього стада і окремо захворюлої тварини).

Вибракуваних ярок, валушків поточного року народження розміщуємо в цех для безвигульного утримання в клітках по 35 голів. Групи формують з урахуванням віку і вгодованості тварин. Усього кліток відгодівлі — 16. Вони облаштовані яслами для комбікорму, сіна і соломи, годівницями для плющеного вівса, а також поїлкою з електропідігрівом. Після відгодівлі тварин здають на м'ясо у віці 7-9 місяців.

Аналізуючи основні виробничі показники можна констатувати (табл.), що в цілому виявлена потенційна продуктивність згідно з можливими господарсько-корисними ознаками породи. Так, одержано на 1 вівцематку 1,5 ягнень і 2,3 ягнят; жива маса ягнят у 8-місячному віці 40 кг.

Покращення виробничих показників можливо за рахунок впровадження штучного осіменіння маток, а також враховуючи, що статевий цикл у романівських овець проходить 60 годин, вівцематок необхідно осіменяти 3-4 рази протягом охоти, що підвищує їх пло-

дючість на 30% і більше порівняно з двократним осіменінням. У 2018 році плануємо на 1 вівцематку 2 ягніння і відповідно до розрахунків одержати 2160 голів ягнят, що забезпечить ефективність галузі вівчарства в господарстві.

Необхідно відновити технологію зберігання та переробки високоякісної овчини, що забезпечить інтенсивне ведення галузі вівчарства.

Нами проведена оцінка та характерні особливості згідно з вимогами з бонітування овець грубо вовнового напрямку.

Вівці романівської породи під час бонітування поділяються на три класи: еліта, I, II класи. До I класу відносяться тварини, які за конституціонально-продуктивними якостями відповідають вимогам стандарту, тобто великі за розміром, мають міцну конституцію, без екстер'єрних недоліків, з тонкою щільною еластичною шкірою, густою вовною, співвідношення пуху і ості в якій становить 1:4 - 1:10, пух за довжиною переростає ость на 1,5-3 см. Вовновий покрив має темно-сірий колір з блакитним відтінком. Оброслість черева добра у тих, які народилися в числі двох і більше ягнят.

До класу еліта належать вівці, які значно перевищують за продуктивними якостями овець I класу. Мінімальні вимоги за живою масою до елітних баранів віком 8-9 місяців — 38 кг, ярок — 33 кг і I класу — відповідно 34-30 кг.

Виходячи із вимог бонітування відмічаємо, що все вівцепоголів'я СВК "Агрофірма" Миг-Сервіс-Агро" відповідає класу еліта, за живою масою значно перевищує стандарт породи.

Висновки

Поєднання у романівських овець найвищої плодючості, м'ясності і скоростиглості з високоякісною овчиною забезпечує економічну вигоду розведення їх в умовах інтенсивних технологій. Племінні вівці романівської породи завезені із ТОВ «Обрій» Дніпропетровської області в СВК "Агрофірма" Миг-Сервіс-Агро", де спеціалістами розроблена технологія виробництва баранини (ягнятини). Застосовується стійлово-пасовищне утримання, конвеєрне виробництво ягнятини, впроваджена цехова організація праці. У даних умовах вівці добре акліматизуються. За 2017 рік на одну вівцематку одержано 1,5 ягнень, 2,3 ягняти; у 8 місяців мають середню забійну масу 40 кг. На основі бонітування встановлено, що все поголів'я відповідає класу еліта. Подальша робота з породою направлена на збільшення поголів'я, у 2018 році до 860 голів, у т.ч. маток 450 голів

та одержання 2-х ягнів, на основі покращення організації осіменіння маток у період охоти, впровадження штучного осіменіння та використання УЗД.

Необхідно відновити технологію зберігання та переробки високоякісної овчини, що забезпечить інтенсивне ведення галузі вівчарства.

Враховуючи великий попит на реалізацію ягнятину на експорт, необхідно збільшувати поголів'я, кооперуватися з іншими виробниками для створення експортних партій овець романівської породи у даному господарстві та інших, що можливо при державній підтримці.

Література

1. *Даниленко Г.К., Топіха І.Н., Кулик В.В. та ін. Вівчарство. – К.: Урожай, 1989. – 207 с.*
2. *Гордиенко Л.Н. Волков А.Т. Золотое руно Таврии. – Симферополь: Таврия, 1990. – 145 с.*
3. *Давиденко В.М. Біотехнологічні фактори інтенсифікації відтворення овець. – Аграрна наука, 1998. – 192 с.*
4. *Дьяченко Л.С., Шелест Л.С., Левінський В.А., Стороженко В.В. Інтенсифікація вовни і баранини. – К.: Урожай, 1987. – С. 124–142.*
5. *Кулик В.В. Інтенсивні технології у вівчарстві. – К.: Урожай, 1990. – 257 с.*
6. *Єсаулова П.А., Летовченко Г.Р. Овцеводство. – М., 1963. – 720 с.*
7. *Сухарьов В.О., Дерев'яно О.П. Вівчарство. – Харків: Єскада, 2003. – 256 с.*
8. *Бусенко О.Т., Соколик В.Т., Штомпель М.В. та ін. Технологія виробництва продукції тваринництва. Підручник. – К.: Аграрна освіта, 2001. – 257 с.*
9. *Штомпель М.В., Вовченко Б.О. Технологія виробництва продукції вівчарства. – К.: Вища освіта, 2005. – 343 с.*

**Багатофункціональні сільськогосподарські будівлі
шириною 18,21,24 та 33 м. і довжиною кратною 6 м. під:
Корівники,пташники,свинарники,зерносховища,ангари...**

Вигоди наших будівель:

- Краща ціна
- Висока якість
- Довговічність
- Легкість монтажу

тел: (067)523-49-97,(068)166-06-78,(068)250-47-67
odespvzv@gmail.com odesp.prom.ua ТДВ "ОДЕБП"